VITAMIN 2

1989.1.

VITAMIN Nº2 1989. JANUÁR 27.

VITAMIN STORY

1987. elején két, egymást néhány éve ismergető fiatalember első, majd az azt követő néhány újabb igazi beszélgetésének során születik az ötlet: magyar Fanzine-t kell csinálni! Elkezdik hát a dolgot.

Csakhát ott van a Sajtótörvény/amit azóta a legilletékesebbek is elavultnak tartanak/, s vele együtt az esetleges sajtórendészeti szabálysértési eljárás... Levelek, telefonok ide-oda, nem utolsó sorban Jugoszláviába. Létre jön a megegyezés: A fanzine-melynek VITAMIN lesz a címe-jugoszláv-magyar koprodukcióban fog megszülletni, jugoszláviai kiadásban. Ott lehet...

Munka... 1987. júniusi keltezéssel elkészül a lap/prototípusa/A5-ös formátumban, 80/!/oldalon. És ezután minden teljesen lelassul. A lap minősége 2, azaz kettő példányban kerül sokszorosításra. Teljesen váratlanul megszűnik a rendkívül jutányos árú fénymásolási lehetőség/és ezzel a példányonkénti előállítási ár 150Ft körülire emelkedik/, emellett-különböző okok miatt-ama bizonyos potenciális szabálysértési eljárás előidézte önkontroll/önvisszafogás is elterebélyesedik a lap körül.

A VITAMIN makettek/az eredeti lapok/ fiókba kerülnek.....

1988. a VITAMIN szempontjából lényegileg a teljes semmittevés éve. Nem úgy Magyarország jelenidejű történelmében. Társadalmi, politikai változások, valódi útlevél, az Alkotmány módosításának ötlete... és többek között az első hivatalos hangok a Sajtótörvény módosítása érdekében.....

'89 legelején ismét készül a VITAMIN, vagy hogy pontosabbak legyünk: készül az ÚJ VITAMIN.

Felmerül ugyan, hogy-természetesen-más lesz a címe, de végül marad a régi.

Január végére megszülletik az ÚJ VITAMIN

HÁT ITT TARTUNK MOST

és reméljük, hogy ezzel végérvényesen betudunk indulni. Szeretnénk végre valóban létezni, lehetőleg minnél több kiadvánnyal jelentkezni. /És végérvényesen elhagyni pl.: a "próba-és bemutatószám" jelzőt, ami egyébként komoly/

Reméljük, hogy a későbbiekben nem kell igénybe vennünk jugoszláviai barátaink segítségét-legalábbis ami a kiadást illeti.

Maga egy/de valószinűleg több lesz/ fanzine léte nem csupán azt eredményezi, hogy lesz mit olvasniuk, lesz miből informálódniuk azoknak, akiket érdekel az ilyesmi, hanem a különféle alkotók/és leendő alkotók!!!/ számára is egy eddig nagyon-nagyon hiányzó új fórum is létrejön. Az, hogy van fanzine, amit ugyebár el kell készíteni, önmagában nagy lehetőség a kreativitás felszabadítására. Annak a kreativitásnak, ami kell hogy több emberben meglegyen, mint azt eddig a felszinen tapasztalhattu k.

VÁRUNK

mi is minden reagálást, minden felhasználható anyagot: rajzokat, cikkeket, verseket, véleményeket, ötleteket, információkat stb.

INDULJUNK BE EGYÜTT!

Juhász Mihály
EGER
Katona tér 9. III/7.
3300 HUNGARY

VITAMIN FANZINE Alternatív kulturális (vagy valami hasonló) TÁJÉKOZTATÓ KIADVÁNY
Próba-és bemutatószám /első rész/ (intellektuális önkielégítés !)
1989. Január Szerkesztő: Juhász Mihály
(VITAMIN 2. vagy ÚJ VITAMIN 1.) NÉMETH TIBOR • TELEKESSY ANITA • PETRÁSOVICS ÁGNES • LÉVAY TAMÁS • WAGNER GÁBOR • HORDOS JULIANNA • ZÉRÉNYI ZOLTÁN • JUHÁSZ MIHÁLY. JUHÁSZ MIHÁLY
• Furmann Imre - grafikák • Brian Edge • Maximum Rock'n Roll • Geczey Zsuzsa-HAN

THE EX P.O.BOX 635
1000 AP AMSTERDAM
HOLLAND

FOTO ZÉTÉNY!

Kedves Hallgatóink! Mai műsorukban a Holland **THE EX** együttes 1988-as, Aural Guerilla című albumát mutatjuk be.
A THE EX először 1987 tavaszán játszott Budapesten, majd '88 márciusában a Répa-fesztivál vendégei voltak.

Így a hazai közönség számára új nagylemezük személyes élmény is, hiszen ezt a műsort élőben is láthattuk.

A THE EX produkciója azért lenyűgöző, mert teljesen mentes a képmutatástól. Minden ízében erkölcsi erő hatja át. Az EX arrogáns mentes minden zavarosságtól, értékei szinte puritán módon hagyományosak.
Igazságosság, egyszerűség, szeretet, törődés. Nem nehéz felfedezni, hogy éppen ezeknek az értékeknek a végeredményben ez az okozza szélsőséges indulatot a punkból hozott durvaságot.
Mert az EX támad. Támadja, és gúnyolja a termelési adatoktól elbutult kapitalista bürokratát, slágerlista-rohamozó hülyegyerek popsztárt, az állatokat leöldöklő gyilkoló hátvégi vadászt, a politikai terrort, a szegényeket sújtó gazdaságintézkedéseket, a rendőrség kompjútorizált tejhatalmát. És szól a jogtalanul, pénzzel elnyomott bevándorlókért, a rohamosan pusztuló természetért, a szabadságukért fegyverrel harcolókért. Mindezt pátosz és pózolás nélkül teszi, gyakran élve az irónia bölcs távolságtartásával.
Az 5 zenész ezt a lemezt jó arányérzékkel vezetve, felesleges dolgok nélkül hozták létre.

A THE EX ma Magyarországon 100%-osan aktuális. Akik igazi demokráciát és társadalmi fejlődést akarnak, inspirációt és erőt meríthetnek a holland zenekarból.

THE EX

Szerkesztő: Gáczy Zsuzsa
A holland The Ex együttes 1988-as Aural Guerilla című albuma (40.00 perc)
1. The Ex: a) Fejfájás a számoktól, b) Dr. Vatozódás: c) 2,2, d) Fetem, e) Isten hozott a menedékben, f) Időkőzben McDonald's-nál, g) Vadászpartí, h) Evolúció (1). 2. Hammill: Egy motorbicikli Afrikában, 3. The Ex: Gondolkodjatok emberek!

Magyar Rádió
1989. január

15.05: Lemezbörze helyett

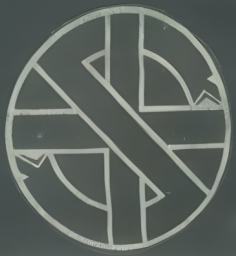

BEG YOUR PARDON

BOCSÁNAT!

CRASS

CRASS

ford.:Lévay Tamás

Kórus: Tekintsd a kérdést bizonyitottnak, hajolj meg az igazság előtt, lépj meg az alagsoron át, miközben lyukas a tető.

Azt mondták, kezdetben világosság volt/Hát mostanra nem sok maradt belőle/Elmerültünk a sötétségben, hangok és képek utánt tapogatózva/Válasz után a mire, a holra és hogyanra/Szabadságról beszélünk miközben tömlöcbe vagyunk zárva/Háború nélküli világról álmodozunk/A pokol határán vagyunk kénytelenek élni/ Mivelhogy a békére senki sem gondolt előtte/Mi értelme a békéről prédikálni, ha az olyasvalami, amit nem érzel?/Mi értelme a szeretetről beszélni, ha nem hiszed, hogy a szeretet igaz/ Hol a remény a reménytelenségben?/Hol az igazság a hazugságokban?/Ha nem tudsz a szemembe nézni, ne fogd meg a kezem.

Kórus:

Azt mondták, kezdetben világosság volt/De valaki kiégette a biztositékot/És most elmerültünk az örök éjszakában/Használható gyertyát keresve/Sok kicsi gyertya, elszigetelt remények/Törékeny kis lángok a viharban/Elveszett kis emberek, akik már nem birják/ És elkezdik fejüket a falba verni/Mi értelme szabadságról beszélni, ha csak saját magadat véded?/Mi értelme elosztásról beszélni, miközben a saját vagyonodat halmozod?/Könnyü odaadni azt, ami nem jelent sokat/Könnyü hazudni, ha nem veszel tudomást azokról a dolgokról, amikre érzékeny vagy.

Kórus:

Azt mondták, kezdetben világosság volt/De nekünk sohasem volt lehetőségünk látni/De ahelyett, hogy harcoltunk vagy keményen küzdöttünk volna/Lemmingként futottunk a tengerhez/Valójában senki sem akarja, hogy mindent együtt kapjunk meg/Sokkal könynyebb annyit markolni, amennyit csak tudsz/Mindenki teljes erejéből nekifeszül/Homokvárakat épiteni/Képmutatás, megtévesztés, hazugságok, szerepjátszás, hamisság/Csak magadra gondolj és a világ a lábaidnál hever/Nem hiszek abban, amit mondasz; geci módon kiforgatod az igazságot/Játékod offénziv s életed rá az élő bizonyiték.

Kórus:

Azt mondták, kezdetben világosság volt/De eleget hallottam már a hazugságaikból/Elegem van a hamisságból, keményen fogok küzdeni/A saját szememet fogom használni/Én fogom meghozni a SAJÁT döntéseimet, a saját életemet fogom élni/Megtarthatják a sötétségükot, a melankóliájukat/Egy életem van és azt a magam módján fogom élni/Megtarthatják a korlátozásaikat s törvényeiket/És ha valami új gondolatuk születik, megvan, mit vágok a képükbe... "Tünj a picsába, ez már a könyökömön jön ki!"

"Az alábbi írás egy, a NO MEANS NO-val folytatott csevegés terméke, melyen jelen voltunk: jómagam, Andy/ének, gitár/, Rob /basszus/, John/dobok, ének/, Crud/instant tömeg/ és Craig/tüneményes hangmérnök/. Ők a Kanada-beli Viktóriából jöttek és egészen különleges hangzásviláguk van, egyberöttvözi a MINUTEMEN és a PIL legjobb vonásait. Csupán a hallgatóság élő közreműködése kell, és máris olyan őrületes buli indul be, amilyet ritkán hallani. Nem hagyhatjátok ki őket, ha a Ti városotokba is elmennek. Addig pedig ellehettek ezen az eszeveszett szóbeli jamen, jó mulatást!"

A fenti sorokkal vezette be a most következő NO MEANS NO anyagot Brian Edge, a kaliforniai MAXIMUM ROCK'N'ROLL fanzine 39. számában, azaz több mint 2 évvel ezelőtt.

Azóta a zenekar - első európai turnéja során - Budapesten is adott egy koncertet, és talán jónéhány magyar zenekedvelő is hozzájutott már lemezeikhez. Édesmes foglalkozni velük, mint minden egyéni stílusú, ötletekben gazdag, tágabban értelmezett saját stílusán belül is bizonyos fokú alternatívát nyújtó bandával. Márpedig a NO MEANS NO igazán érdekes együttes.

Terveink között természetesen szerepel egy új, naprakész NO MEANS NO anyag közreadása is, és talán nem túl soká egy VITAMIN kazettán is találkozhattok velük. Most pedig íme a '86-os riport:

A TÖRTÉNELEM - Ahogy voltunk

Rob: Sokáig nem volt nevünk, bár TDAC 4-TRACK-nek kellett volna hívni minket, mivel alapjábanvéve ennek köszönhető ez a banda. Én vettem egy négy sávos gépet és JOHN bátyámmal összejöttünk és elkezdtünk rock'n'roll számokat játszani. Ő dobolt és billentyűzött én pedig basszusoztam és énekeltem. Egy darabig ment, /'78-'80/, és végül is összehoztunk egy közös kislemezt 80-ban a Social Service-zel, 81-ben pedig egy 7 perces EP-t/Fear, Anger, Hatred, Betrayal, azaz Félelem, düh, gyűlölet, árulás címmel/, anélkül, hogy egyetlen egyszer is játszottuk volna élőben. Akkorra már elhatároztuk, hogy NO MEANS NO lesz a nevünk, ami falra mázolt nemi erőszakellenes felirattól jött. Úgy döntöttünk, hogy élőben is játszanunk kell, vagy belehalunk, vakondokká válva anyám alagsorában, így aztán elkezdtünk ketten játszani, basszusgitáron és dobon. Ez idő alatt kiadtunk egy LP-t /1983-ban Mama cimmel/ és ezután csatlakozott hozzánk Andy gitáros és átvette az éneket is amikor a hangom elment. 1985-ben majta voltunk a kanadai "It Came From Pit" /A gödörből jött/ című LP-n és felvettünk

1986-ban eddig a "This is The Pit" /Ez a gödör/ című válogatás lemezen vagyunk rajta.

Andy: Eredetileg az élő koncert úgy nézett ki, hogy felmentünk a színpadra, igazán marha jó volt, beszereltünk, felkészültünk a kezdéshez, az emberek pedig akik még soha nem láttak minket előtte a show-ra. Aztán egyszercsak lesétáltam a színpadról és 20 percig Rob és John játszott dob-basszus dalokat. Egyszer volt egy pasi, aki közben felsétált a színpadra, kezébe vette a gitáromat, és rákezdett. Rob egyszerűen megállt, odament hozzá és azt mondta: Nem. Tedd csak vissza a gitárt. A fickó azt hitte spontán próbajátékon, meghallgatáson volt. Aztán hárman játszottunk és vége lett a koncertnek.

Rob: Tizenéves koromban eleinte heavy metalt és psychedelikus számokat hallgattam, de végül is a zenei leg bonyolultabb dolgok felé terelődött a figyelmem. Elkezdtem fusion and jazz-t hallgatni, Miles Davist, meg hasonlókat. A végén már egész sok jazz-t hallgattam, míg egyszercsak meghallottam a Ramones zenéjét. Attól kezdve semmi mást nem hallgattam, csak Ramoneset, a Stranglerst, a Clasht meg ilyesmit. Minden addigi dolog unalmas volt. John is talált egy igazán jó zenét játszó bandát Viktóriában a saját iskolájában. Az Kanada egyik legjobb iskolai bandája, akiknek jó jazz dob alapjuk van. Aztán teljesen paff lettem például olyanoktól mint a DOA.

John: Count Basie halott, mint Jozy Shithead él.

Rob: Egy másik oka annak, hogy épp ezt a zenei stílust tettük magunkévá amit játszunk, pontosan azt, hogy kezdetben ugye, ketten voltunk, és nem játszhattunk egy basszusgitárral és dobbal 3 akkordos rock'n'roll-t, ez a világ legunalmasabb dolga lett volna. Amikor hangszerel az ember, nem támaszkodhat csupán gitárra, egyetlen egyszerű gitárhangra. Pedig a legtöbb bandánál a gitár van a központban. Ha csak egy basszusgitár és egy dob játszik, a legváltozatosabb ritmus kell, egy csomó váltás, és mindkettőnek rengeteg színt és dinamikát kell hoznia.

Szud: Minden kijön, semmi nem szorul a háttérbe.

Rob: Néhány dalunk szabad formájú jamnak tűnhet, pedig fix szerkezetük van, elkülönülő részekkel, míg más dalokban tényleg van egy-egy improvizációs rész. A "Dead Bob"-ban/Halott Bob/ például van egy rész, ahol "OK, jöhet az impro, csak próbáljunk a végén visszatalálni egymáshoz, rendben, fiúk?"

Andy: Néha sikerül, néha nem.

John: Van egypár dalunk, aminek nincs igazi vége, így aztán mindig úgy fejezzük be, ahogy épp jól esik.

Rob: Aztán csináltunk egy időben a "Hansen Brothers" című összeállításunkat, amiben az összes Ramones számot játszottuk. A Hansen Brothers az a három fickó a "Slapshot"-c. filmből. Ők voltak azok a tökkelütött idióták, akik körbe-körbe mentek a jégen és a többieket hajszolták. Elnevezték magukat, tehát Hansen Testvéreknek és Ramones dalokat játszottunk. Ez egy kis kikapcsolódás volt, nehogy unalmassá váljunk saját magunk számára. Nem akartuk ezt sokáig csinálni, és úgy döntöttünk, hogy megírjuk a mi saját "Ramones dalainkat", amik közül egy párat még ma is játszunk.

A SZÖVEG- Amit mondunk

John: A szöveg nagyon fontos, a dallam követi a szöveget. Így a kapott dal a szöveg képletén alapul.

Rob: Van a "Small Parts" /Apró darabok/ c. számunk, aminek az alap-témája a csalás, a szélhámosság az emeberi kapcsolatokban és azon belül is, a zenei businessben. Van például benne egy ilyen sor: "Hej emlékszel rám, had menjek be ingyen, had menjek be ingyen, hisz ismersz engem". Alapjában véve a Klubbokról van szó. Amikor Viktória környékén játszottunk, hisz azok mind terem-bulik voltak. Aztán el-kezdtünk utazgatni és klubbokban játszani. Vancouverban, Észak-nyugaton, meg minden felé, és láttuk, hogyan válnak az emberek teljesen arrogánsá és elviselhetetlenné mint zenészek, attól, hogy ezekben a klubbokban játszanak. Olyanok mint a lélek porszívói.

Andy: A bandákat sem érdekli az egész, az oda menőket sem érdekli, csak a klubbok vezetőit, de őket is csak a pénz miatt.

Rob: Egy másik dolog, amivel a szövegeinkben gyakran foglalkozunk, az önkritika.

Andy: A "NO Sex"-c. dal egy szójáték. Az a refrén, hogy "Nincs sex, csak dugás". Ez pedig azt jelenti, hogy a nők és a férfiak közt ilyen elenyésző a különbség.

Rob: A Szex nemléte a nemek nemlétét is jelentheti. Különféleképp lehet ezt értelmezni. Ezzel élünk is és emiatt időnként bajba is kerülünk, mert az emeberek általában szeretik az egyszerű, világos dolgokat. Megpróbálunk paradoxonokat gyártani, hogy gondolkodásra késztessük az embereket, hogy megmutassuk, bizonyos dolgok bizonyos szituációkban igazak lehetnek, de egy másikban, ugyanaz a dolog tökéletesen hamis is lehet, hogy megértsék, nincsenek abszolút dolgok.

Andy: Néhány dalunkban lehet, hogy ronda dolgok vannak, de mi csak megpróbáljuk

felszínre hoznia magunkban rejlő rondaságokat is, nem próbálva véka alá rejteni azokat, letagadni, hogy ilyen részünk is létezik. Hogy az ember minden dalszövegben politikailag megfelelő legyen, az...

Rob: ...Az egyfajta hazugság. Mert az ember az életében nem olyan, és senki sem olyan. Minden férfit hajt a vére! A szexet és szexuális vágyat azonosnak tekintik a hallással és a gyilkolással. Ez része a férfi mentalitásnak. Miért vannak azok a filmek, ahol a nőket megerőszakolják és megölik? Miért erőszakolják és ülik meg a nőket a valóságban is? A nők nem erőszakolnak meg és nem ölnek meg férfiakat. Ez azért van, mert a férfiak a szexet az erővel azonosítják. Ez az aspektus azonban, természetesen, nem mindig kerül a felszínre. Bizonyos értelemben ez része a női pszichének is, hisz férfiak közt nőnek fel és bizonyos mértékig ez hat rájuk. A férfiak is átvesznek bizonyos női dolgokat, bár ők általában a külvilág elől teljesen megtagadják ezeket a dolgokat, mert nem akarnak nőiesnek tűnni. De igenis vannak nőies tulajdonságaik, de azokat elnyomják és eltorzulnak. Gyakran az olyan emberek, akik utálják a nőket, valójában saját feminin vonásaikat gyűlölik, nem tekintik azokat normális dolognak. Sokat foglalkozott korábban a zenekar olyan témákkal is, mint a szexuális előítéletek és hogy mi az nőnek vagy férfinak lenni. Szerintem az, ahogyan a férfiak a nőket kezelik, jól szimbólizálja a világ folyását. Önzésen, félelmen és bizonytalanságon alapszik mindkettő. Alapvetően halál - orientált. Nem vagyok feminista, de elkötelezett támogatója vagyok a női értékeknek. A gondoskodás, elfogadás és alkotás, ezek szerintem női értékek. Szemben olyan férfiúi hibákkal, mint a birtoklás, romlás és a felügyelés. De sok pozitív vonása van a férfi energiának. A romboló energiát építésre is lehet felhasználni. A teljes férfi dominancia a társadalomban eljuttatott bennünket az önpusztításhoz. Az egyik módja, hogy ebből a helyzetből kijussunk, hogy feladjuk a tisztán férfi jellegű attitűdünket az emberi kapcsolatainkban. Én az értékeket tekintve támogatom a társadalom nőiesebbé válását.

John: Megpróbáljuk azt sugallni, hogy az embernek meg kell próbálnia kihozni magából az összes benne lévő csodálatosságot. Amint felszínre kerül, megpróbálhatja az ember objektíven kezelni azt, de ha elrejtve maradnak, soha nem szabadulunk meg tőlük. Ha lakásod koszos, és a koszt a szőnyeg alá sepred, az ugyanúgy ott marad.

Rob:Mi nem próbálunk szándékosan negatívak lenni.Reálisak próbálunk lenni. Ha egy dolognak a valóságban sok rossz oldala van,mi megpróbáljuk megvilágítani azokat.
Andy:A Rezidente-nek van egy "Would We Be Alive"c.dala,amely,úgy érzem, egyben ars poetica-ja is.A szövege ez: "Ha nem volnának ronda érzések,élnénk-e, ha nem volna kétségbeesés,élnénk-e?". Szóval ha a dolgok mindig szépek lennének,képesek lennénk-e kézben tartani őket?Szerintem iszonyú unalmas és hülye dolog lenne.
Rob:Ilyen fajta dolgokról beszélünk a dalainkban.és ezeket nehéz úgy kifejezni,hogy emberek tényleg megértsék,miről is van szó.Nehéz meghúzni a között,hogy az ember mit próbál csak elmondani, és mit propagál.
John:Mánt ami "Men,Women,Child"c.dalunk. Ott a férfi nem az apa,a védelmező a nő nem gondoskodó,szerető anya és a gyerek nem Isten csodás,áldott ajándékának szerepében jelenik meg,hanem az érem másik oldalát mutatjuk:a férfit erőszakos elnyomóként,a nőt álnok fekete özvegy pókként,a gyereket szerban turkáló patkányként.

EXPO '86 - Ahogy mi látjuk

John:Az Expo nem segít az emberiség.en, csupán a gazdagot teszi még gazdagabbá,a szegényt még szegényebbé.
Ez azoknak jó,akiknek sok pénzük van, hogy még többet csinálhassanak.
Grud:Jó alkalom a kormánynak,hogy saját érdemeit nagyobbítsa:Nézzétek,mit építettünk mi nektek!De azokról az emberekről mit sem hallunk,akiket arra kényszerítettek,hogy elköltözzenek,hogy helyet adjanak a kiállításnak.
Andy:És itt van például a Haida indiánok helyzete.Ezeket az indiánokat oly hosszú ideje elnyomják a fehér telepesek.Most már némi ellenállást tanúsítanak,visszakövetelik földjeiket,harcolnak értékeiért,stb.Először bojkottálni akarták az Expo-t,de végül mégis megrendezték saját kiállításukat,hogy az emberek tudomást szerezzenek kultúrájukról,de röpiratokat osztogatnak, hogy tudtára hozzák az embereknek,a kormány hogy átverte őket.

BELYEMI POLITIKA-Amit teszünk

Rob:Bizonyos értelemben az amerikai politikai rendszer csak látszat.
Van egy nyugati gazdasági közösség,amelynek USA-ban a központja, de nem volna igaz azt állítani,hogy az USA kormánya képviseli ennek legfőbb vezető erejét.
A nemzetközi egyesülések kezében van a pénz,és igazából ők irányítják a dolgokat Az ideológiai különbségekkel és a politikai ügyekkel foglalkozni bizonyos értelemben naív dolog.
Ezek is bizonyos szinten zajlanak,ennek ellenőrzése pedig ismét egy másik,magasabb szinten.Ezeket az egyesüléseket nem érdekli az ideológia,viszont bármit elkövetnek érdekeik védelmében.
Az emberek-ná kell jönniük,hogy mi folyik,és nem kell bedőlniük olyan álproblémáknak,minthogy Mondale-re, vagy Reagan-re szavazzunk-e.Meg kell próbálnunk kézben tartani a saját életünket,amennyire csak lehet,együtt dolgozni szomszédainkkal és közösségünkkel .Így el lehet érni eredményeket,ha saját emberi forrásunkból erőt Kovácsolnánk.Sokkal kevésbé félek a nukleáris háborútól,mint attól,hogy egész életemben rab leszek,és dollárokban centekben mérnek.A nukleáris háború szörnyű,de még annál is borzasztóbb,hogy a földön élő emberek 90%-a nyomorban él. Erre kéne hogy öszpontosítsuk erőinket. Az emberi életek fokozatos brutálissá

válása egyike azoknak az óriási gondoknak, amit úgy látszik senki nem vesz észre. Az emberek olyan értékrendet nőnek fel, ami gyakorlatilag a nullával egyenlő, a világ meg nem értése veszi körül őket, csökevényes érzelmi világ, és azt tanulják meg, ne is várjanak jobbat annál, mint ami van. Számomra ez sokkal fontosabb, mint az, hogy mi történik El Salvadorban és Afrikában.

Az emberek kezdenek egyre inkább háziállatokká válni. Elszívják erejüket és kreativitásukat, vagy egy bizonyos külső erők által meghatározott irányba terelik azt. És még csak észre sem veszik, nem ismernek mást. Az észak-amerikai népesség olyanná vált, mint a fehér kenyér, olyan anyaggá, melyben nincs tápanyag, csak a helyet foglalja.

John: A McDonald's szimbolizálja az amerikai társadalmat, és milyen ironikus, hogy amit nyújt, abban ugyanúgy nincs tápérték, mint azokban az emberekben, akiket reprezentál.

Rob: És ez az igazi veszély, hisz mi vagyunk azok az emberek, akik tulajdonképpen a világ gazdaságát ellenőrzésünk alatt tartjuk. És mit csinálunk magunkból? Még az erkölcsi értékeinket is elveszítjük. Kérdés most az: hoz-e pénzt? Kényelmes-e? Tetszeni fog-e mindenkinek? Szép-e? Eladható-e? Holott az kellene, hogy legyen: Helyes-e ez, vagy nem? De ez a fajta kérdés, mintha már nem is létezne. Amikor az emberekkel személyes szinten foglalkozunk, egyszerűen megpróbálunk a bennünket segítő emberekhez pontosan olyan jók lenni, mint amilyen jók ők hozzánk. Ha valakinek a házában laktunk, kitakarítunk mielőtt elmegyünk, és olyan körültekintőek vagyunk otthlétünk alatt, amilyenek csak tudunk lenni, mert tudjuk, hogy valamilyen benyomást keltünk, és ha tudjuk, hogy az előadásunk szervezője nem keresett pénzt, nem megyünk és követelünk ezt, vagy azt. Mindhyájan különböző perióduson megyünk keresztül, van úgy, hogy valaki nem akar ezt vagy azt csinálni, akkor mindent elkövetünk, hogy megbeszéljük a dolgokat, alkalmazkodjunk és megtaláljuk az együttműködés módját. Az egyik legjobb dolog a turnén, hogy nagyszerű emberekkel találkoztunk, akik nagyon rendesek voltak velünk és remélem mi is jók voltunk hozzájuk. Úgy értem, szeretnénk még valamikor visszajönni ozekre a helyekre, és szeretnénk ha ők is szívesen találkoznának velünk. Az Exploited a legkitűnőbb példája, hogyan lehet elidegeníteni az egész világot. A világ összes betegségeit láthatnánk kicsiben, ha lepergetnék előttünk egy USA-beli Exploited turné dokumentumait.

John: Nyilvánvalóan akikkel közvetlen kontaktusban vagy lesznek azok, akikkel közvetlen eredményeket is érsz el.

Rob: Elképesztő, hogy mit tud egyetlen ember tenni. Egy ilyen példa lehet a rabok jogáért harcoló Claire Culhain/?/. Kanadában minden bebörtönzöttnek személyes érdekvédője lehet. Minden nap levelet ír az igazságügyminiszternek valaki ügyében, rossz bánásmódról és sérelmeikről szólva. Személy szerint foglalkozik az emberekkel, és személyes szinten próbál meg hatást gyakorolni az illetékesekre. Fantasztikus hatást ér így el. Nem mindenki képes erre ilyen szinten, de mindenkinek ilyen személyes megközelítésre kell törekednie a megfelelő szinten.

John: Az a baj a legtöbb emberrel, hogy amikor személyes szintű egy dolog, akkor az ökölbe szorított kéz mentalitása érvényesül. Nem tudunk racionálisak lenni a velünk egyet nem értőkkel.

Andy: Én egyetértek Johnnal Rottennel, aki egyszer egy interjúban azt mondta: "A gyűlölet csak időpocsékolás, de a düh az nagyon fontos". A düh segít sokszor, de a gyűlölet mindig csak távolabb visz attól, amit elérni szeretnél.

ALTERNATIV RENDSZER-Mi mások vagyunk?

John: A punk-mozgalom teljesen megváltoztatta a zenei ipar arculatát. Megmutatta, hogy nem minden zenei stílust lehet ellenőrizni, és hogy sok ember van, aki nem elégszik meg a ránk zúduló kommerez hülyeségekkel.

Rob: A fentről jövő kontroll helyett létre jött egy alulról induló mozgalom, amely valós erőt képvisel. A kérdés most ez: be akarsz-e lépni az ő rendszerükbe? Vagy maradunk-e függetlenek, de véges forrásokkal, vagy részévé válunk-e egy nagy tőkeszigaok, amely sokkal több forrással rendel-

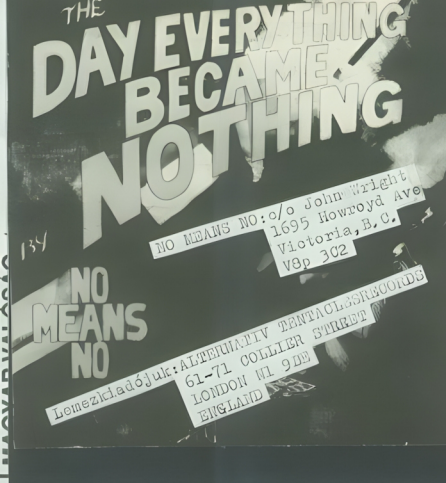

kezik, és megpróbáljuk megtartani ugyanazokat az értékeket, amikkel eddig rendelkeztünk. Megpróbáljunk-e a "rendszeren" belül működni.

John: Még korábban széles körben a korporáció ellenesség ment, addig ugyanazoknak az embereknek egyrésze a maga pecsenyéjét sütögeti, részévé válva a korporációs rendszernek. És ebből az erő és pénz forrásból juttatnak azoknak a csapatoknak, akik tíz éve még nem éltek volna egy ilyen lehetőséggel. Így lehet beilleszkedni a rendszerbe.

Andy: Óvatosnak kell lenni minden lemeztársasággal, kicsivel vagy naggyal. Minden szerződést alaposan meg kell vizsgálni, még a kisebb ún. alternativ lemezcégeknél is.

Rob: Felmerül itt egy másik kérdés is. Mindenki ellene van azoknak a lemeztársaságoknak. De jobbak vagyunk-e mi? Nézzük meg a független cégeket. Egyik-másik nem pont ugyanazt csinálja mint a nagyok, csak kicsiben? Alternatíva ez? Az olyanok mint az SST, AT, BYO és a Toxic Shock miért nem egyesítik erőiket és dolgoznak együtt, ahelyett hogy vetélytársakak tekintik egymást? Ki lehetne alakítani a függetleneknek egy nagy országos hálózatát, és létre lehetne hozni egy jó alapot, amelyről kiindulva lényegében ugyanazt lehetne csinálni, mint a nagy vállalatok. Helyi központok lehetnének, amelyeket koordinálni kellene. Ez bizonyítaná, hogy alternativ zenei ipar valóban alternatíva. Nem mindenki csak magáért lenne és a pénzzel törődne, mint a nagyok. Nekem nem elég függetlennek lennem, más hozzáállása kell, hogy legyen az embernek. Hacsak az foglalkoztatja az embereket, hogy mennyi pénzt keresünk, nem pedig a zene és a szöveg, amit játszunk, akkor teljesen mindegy. Az számít, hogy sok lemezt ad-e el egy banda, vagy, hogy jó szövegei és zenéje van? És mi együtt dolgozzunk azokkal az emberekkel, abban a közegben, vagy ők meg a mi vetélytársaink lennének?

BEOSÜLDT-Ott játszunk vagy nem?

Andy: Néha muszály játszani a profit-szerző jellegű klubokban is, hogy megengedhessük magunknak a kisebb bulikat vagy ebédlő-koncerteket is, ahol, ha fizetnek is, igen keveset.

Rob: Nem is tudom. Nem játszhatunk folyton semmiért, de megint itt van, hogy nem akarunk részévé válni a szórakoztató business-nek. Pedig ez létezik az egyedüli kiútnak. De miért? Miért a profitáló klubok és szervezők jelentik az egyetlen választási lehetőséget?

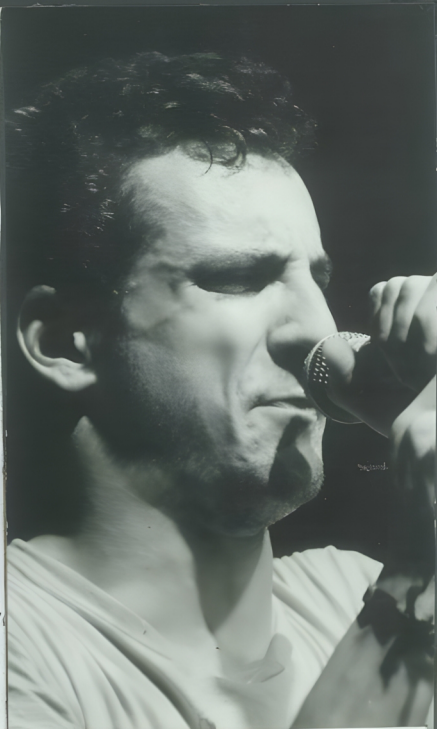

Hol van az a közönség és azok a szervezők, akik a dolog lényegéért vannak? Miért nem támogatják a kis-bulikat is? Mindenki felelős /klub-tulajok, rajongók, szervezők stb./ azért amilyenné válik ez a rendszer. Nem egy dologban van a hiba. Egyetlen tisztességtelen szervező sem tudna fennmaradni, ha nem tűrik el.

Andy: Meglehetne itt teremteni valamiféle egyensúlyt. Nem ítélhetünk el senkit, ha egy bulin nagy bevételt csinál, ha ezt a pénzt kisebb bulik támogatására fordítják.

John: Nem-bűn pénzt elfogadni azért, amit csinál az ember, mindenki akar valami kompenzációt az erőfeszítéseiért. Csak az a kérdés: ki fizeti?

ford.: Petrásovits Ágnes

Fotó: Zétényi Zoltán

Keszthelyi Zsolt újra szabad!!
A 24 éves egykori bölcsészhallgató 1987. februárjában politikai okokból megtagadta a katonai szolgálatot, amiért 2 és fél évi börtönbüntetést kapott.
-Mint arról a Magyar Nemzet január 11-i száma beszámolt- Keszthelyi Zsolt kiszabott büntetésének háromnegyedét letöltve, 1989. január 10-én kedvezménnyel szabadult.

Tavaly az Újvidéki Forum Könyvkiadó gondozásában megjelent Fenyvesi Ottó /az alternativ zenét kedvelők körében KOKO néven ismert arc/ KOLLAPSZUS című verseskötete. A könyvet Magyarországon sajnos nem lehet kapni, de a VITAMIN határozott terve, hogy megpróbál utánanézni az esetleges itthoni kiadás lehetőségeinek.

Január 15-én több ezer ember gyűlt össze a prágai Vencel téren Jan Palach öngyilkosságának 20. évfordulójára.
A nagy számú rohamrendőrség gumibotozással és kutyauszítással kezdett, majd vízágyúkat, páncélozott járművet és könnygázgránátokat vettek igénybe, emellett a Károly egyetem bölcsészkara előtt riadóautóval hajtottak a tömegbe!
Halottakról nincs tudomásunk, igaz hivatalosan sebesültekről sem. 91 embert őrizetbe vettek.

1989. január 9. 21 óra kb. 53 perc, Magyar Televizió. Sajnos a reklámfilmecske elejét nem láttam, de minden bizonnyal 2 férfi levert néhány másikat, majd az alábbi szóváltás hangzott el :
- Miért vertük meg ezeket?
- Mert nem a mi szoftvereinket használják.

'88 decemberében SEXEPIL tüntetés zajlott le a Ring lemezkiadó irodája előtt. A zenekar szerződésszegéssel vádolta a kiadót, mivel az - állítja a SEXEPIL - nem fizetett az előzetes megállapodások szerint.

Kártha István, a 180-as Csoport vezetője az utóbbi időkben új vizekre/is/evezett: Hangnaplókat készít a környezetében/a színház és a zene világában/végbemenő napi dolgokat igyekszik felvenni egyetlen videokamerával.
Nincs stáb, nincs reflektor, nincs pózolás. Az élet "intimitásai".
Egyik - 5 perces - darabját a TV 2 '89 januárjában már műsorára tűzte.
Lenyűgöző! JAN. 31. 22.35 h TV1 : 180-as CSOPORT

'89. JANUÁR 23-ÁN ELHUNYT SALVADOR DALI

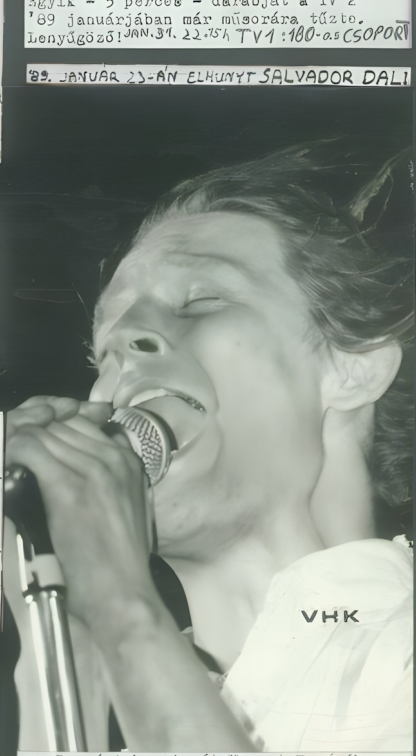

Lapzártakor ismét Nyugat-Európában tevékenykedik a VÁGTÁZÓ HALOTTKÉMEK.
Ezúttal Svájcban, Ausztriában és az NSZK-ban lépnek színpadra, összesen 7 alkalommal.
A VHK nagylemezből itthon elfogyott a Ring által kiadott 3000 db, így utánnyomás következik. Nyugaton eddig kb. ezret adtak el az LP-ből.

FOTO: Z.Z.

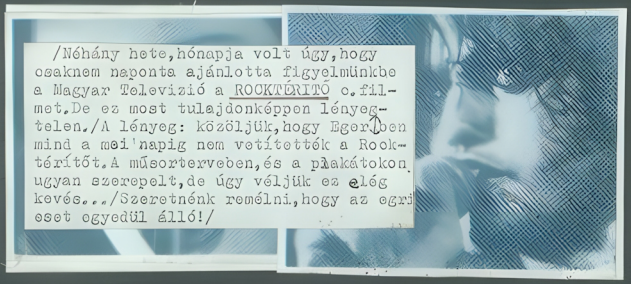

/Néhány hete,hónapja volt úgy,hogy csaknem naponta ajánlotta figyelmünkbe a Magyar Televizió a ROCKTÉRÍTŐ c.filmet.De ez most tulajdonképpen lényegtelen./A lényeg: közöljük,hogy Egerben mind a mai napig nem vetítették a Rocktérítőt.A műsorterveben,és a plakátokon ugyan szerepelt,de úgy véljük ez elég kevés.../Szeretnénk remélni,hogy az egyi eset egyedül álló!/

HEJ, HEJ! JELLO BIAFRA nem bírja tovább. A Dead Kennedys egykori frontembere az 1986-os szétválás után zenével nem foglalkozott, járta az Államokat és felolvasóesteket tartott a legnagyobb haladó szellemű egyetemeken./Az előadások hang-a anyagát, No More Cocoons/Le a gubókkal! címmel, dupla nagylemezen jelentette meg az amerikai Alternative Tentacles./ Mint hírlik, a jó öreg Jello bandát szervezett, hamarosan megjelenik új zenekarának első albuma és turnézni indulnak. Időközben Biafra egy film erejéig visszatért eredeti hivatásához /pályafutását színészként kezdte/ a Tapeheads c. filmben..ö..FBI ügynököt alakít...

Szerepel a filmben a hazánkban járt Henry Rollins is, a Black Flag karizmatikus énekese, aki jelen pillanatban éppen Japánban és Ausztráliában koncertezik. A more punkguru márciusban ránduL át megint Európába, sajnos csak szólóban, költői előadóesteket tart Lydia Lunch-csel, a sikoltó démonnal.

Kontinensünkön járt nemrégiben Rollins régi cimborája, Ian MacKaye, az amerikai hardcore harmadik kulcsfigurája,/Minor Threat, Egg Hunt/ aki legújabb, FUGAZI nevű bandájával próbál révbe jutni. A jelek szerint sikerrel. A Fugazinak vadonatúj albuma jelent meg a MacKaye tulajdonában álló Dischord Records gondozásában.

Nem megy viszont az EXPLOITEDnek és a GBH-nek. A nyolcvanas évtized egykori punkszáárbandái ma már csak bemelegítőzenekaként tudják eladni magukat olyan amerikai hardcore szabadcsapatok előtt mint a D.R.I. vagy a Gang Green. Sic transit gloria mundi...

Uj nagylemeze jelent meg a CHUMBAWAMBA brit anarcho-punkformációnak. A koronagon lázadó hangvételű, század elejéről származó folkdalok találhatók.

Ujra aktivizálta magát a CONFLICT, a szigorú tekintetű albioni punkok utolsó reménye. A CRASS-ból érkezett Steve Ignorant-tel kiegészült radikális csapat kislemezzel majd egy gondosan kidolgozott koncepciójú albummal intéz támadást Britannia hardcore hordái ellen.

Levoy Free Tamás

Egy nyolvame
oe koncertfel
Bulányi /az
kalmazottja/
te...Aztán 19
2. számában
ról,akkor má
Abban sem di
olvastam,hogy
Bulányi öngy
a TV-ből,hogy
visszaélésekk
...

ORI ügybe
nekünk is,bá
hogy most eg
a felszínre
ocsmány és b
Bulányi Lász
ek élnek,rá
nyűbbek pöff
dákban.

Hegyi Zoltán
énekese Kapu
tervező./VH/

FOTO: Z.Z.

1989.1.2
TROT
&HANFR
gokART
+ AURA

as évek eleji-beli Beatri-
lvételen hallottam először
Országos Rendező Iroda al-
nevét. Nagy Feró nem diesér-
980-ban a KAPU c.folyóirat
megjelent egy cikk Bulányi-
r mint az ORI igazgatójáról.
csértéké...Aztán a Reformban
y a Kapu megjelenése után
alkos lett...Aztán hallottam
y valami ellenőrző bizottság
et állapított meg az ORI-nál

n lesz még mit mondanunk
r a lényeg csak annyi,
y ici-pici negatív kavarás
került ebből az undorítóan
ecstelen magyar rockéletből.
ló ugyan meghalt, de a többi-
ásul legtöbbször a legször-
eszkednek a legnagyobb iro-

mtódja, azaz a SEXTIPIL új
si Gábor fotós, lemezborító

Az Újvideki Rádió
kedd delelotti rock and roll műsorának
alternativ slágerei voltak 1988-ban:

január – AURORA: Anarchista kialtvány
február – HOLLYWOOD BEYOND: What's Color is Money?
március – SISTERS OF MERCY: Lucretia
április – JOY DIVISION: Atmosphere
május – RAMONES: Baby, I Love You
június – KUD IDIJOTI: Hocemo cenzuru
július – CARMEL: Jazz Robin
augusztus – BIG BLACK: The Power Of Indinepdent Trucking
szeptember – VICE SQUAD: You'll Never Know
október – IGGY POP: Cold Metal
november – LAURIE ANDERSON: Born Never Asked
december – VAGTAZO HALOTTKEMEK: Ki vele az Istenért!

(koko press)

Akinek van kedve zenei témájú cikkének, cikkeinek a jugoszláviai, magyar nyelvű Képes Ifjúság "Maximum rock'n'roll" rovatában történő esetleges megjelentetéséhez, az az alábbi címre írjon : Képes Ifjúság, Fenyvesi Ottó, YU-21000 NOVI SAD, Vojvoda Misić 1/III. Jugoszlávia.

Néhány hónapja egy franciaországi stúdióban elkészítette első lemezének hangfelvételeit a TROTTEL együttes. A csapat februárban és márciusban néhány Nyugat-európai országban fog turnézni. Sok szerencsét!!

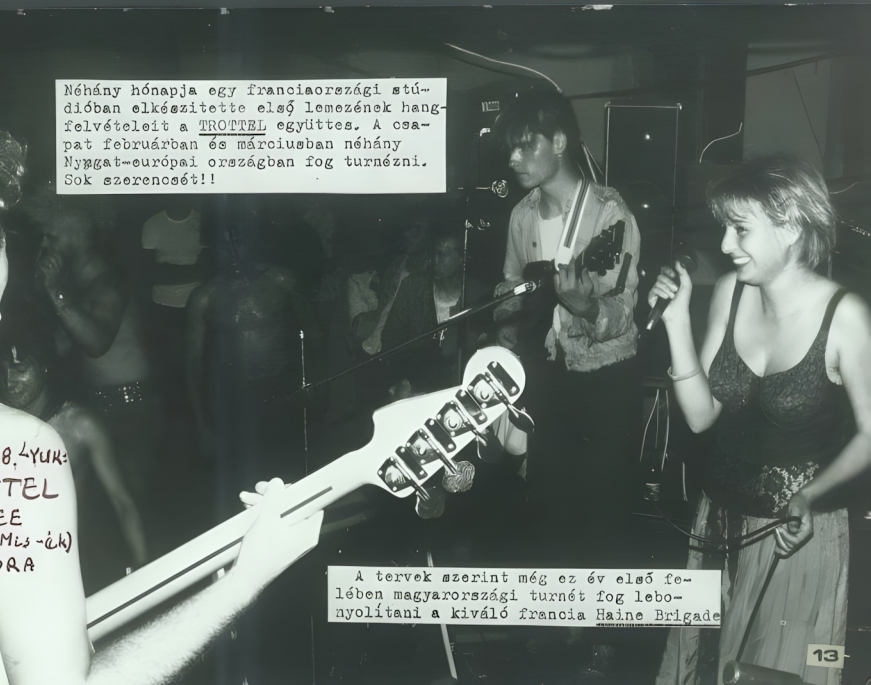

A tervek szerint még ez év első felében magyarországi turnét fog lebonyolítani a kiváló francia Haine Brigade

DEAD KENNEDYS

DEAR ABBY

SZÖVEG: JELLO BIAFRA

KEDVES ATYÁM

Kedves Atyám!

A következő a problémám. Tisztességes, meg nem fizetett, sokat dolgozó megyei halottkém vagyok. Fontos, hogy a családom egy héten legalább háromszor húst egyen. Ezt azonban egyszerüen nem engedhetjük meg magunknak a mai árak mollett. Igy aztán a legjobb falatokat hazaviszem a bonoolt alanyokból. Csak kovord összo a húsdarálóban és...köszi, papi!

Az egész család felségesnok találja az új ételeimet. A dolog nyitja felől érdeklődnok. Atyám, azt hiszom, kozdonok gyanakodni. A nyolcóves tudálókosforma csomotóm folyton azt kórdi: "Hol a hús?! Az a pirosra festett 2. számú fajtájú, ami a hütőben volt.

Ha kiderül az igazság, nem hiszom, hogy meg fogják érteni. Atyám, mi a fenét mondjak a családomnak?

KEDVES REAGAN-GAZDASÁGBELI ÁLDOZAT: Forduljon a lelkészéhez. Ügyeljen arra, hogy a testek meg legyenek áldva és minden rendben lesz.

DISCHARGE

DOES THIS SYSTEM WORK/CAL

MÜKÖDIK-E EZ A RENDSZER

NŐK ÉS FÉRFIAK FIATALOK S ÖREGEK
HAJLÉKTALANUL KINT AZ UTCÁN

MÜKÖDIK-E EZ A RENDSZER
MÜKÖDIK-E EZ A RENDSZER
MÜKÖDIK-E EZ A RENDSZER

MÜANYAG ZACSKÓKBAN CIPELIK OTTHONAIKAT
RONGYOKBAN JÁRJÁK AZ UTCÁT

NŐK ÉS FÉRFIAK FIATALOK S ÖREGEK
HAJLÉKTALANUL KINT AZ UTCÁN

KUTYAMARADÉK UTÁN KUTATNAK A TÁROLÓKBAN
KUTYAMARADÉK ÉS KUTYAELEDEL UTÁN

Be akarok kerülni a börtönbe . . .

A szabadságvesztés-büntetést azóta alkalmazzák, amióta az ember önmaga számára is értékkel bír. Olyan értékkel, amelynek elvesztése hátrányos, megtartása előnyökkel jár. A szabadságvesztés-büntetés lényege az, hogy megmutassa: ha ezt és ezt teszed, megfosztanak anyagi javaid élvezetétől, megfosztanak szerelmedtől, elvonnak attól, hogy mint bárki más, sétálj az utcán, beülj egy moziba, szeretkezz, ihass egy pohár jéghideg sört a naptól felhevült strandon. Megfosztanak ágyadtól, pénzedtől, szokásaidtól. Kitépik kezedből könyveidet, füledből a zenét. Beosztják idődet, megszabják mikor, mit csinálj és éjszakánként szerelmed lélegzése helyett kemény horkolásokkal alszol el. De ez a felsorolás csak azzal szemben érvényes, akinek személyisége, cselekvése, anyagi javai, szerelme van. Akinek társadalmi létfeltételei hiányoznak, annak szabadsága sincs s tőle elvonni – ami nincs – nyilván nem lehet. S ez független attól, hogy ezt az állapotot önmaga, vagy a körülmények rendezték így.

°°°

F. 56 éves. Tizennégy alkalommal volt már szabadságvesztésre ítélve, de legszívesebben azt írnám: melegre, életre ítélve. Katonatiszt volt még az ötvenes évek elején. A mozgékony szesztalaj kicsúszott lába alól, a borfelhő elvitte mellőle feleségét, lányát, fiát. Igazolványa semmilyen sincs, mint ahogy lakása sem. Várótermekben, gurítóra tolt vagonokban élt, éjszakázott, amíg szabadlábon volt. Amikor a fagy már csipkedni kezdett, jelentkezett. Reménykedve jelentette fel önmagát. Hat napon belül elítélték. Közveszélyes munkakerülés miatt kapott rendszerint pár hónapot. S ez így megy éveken át. F. kijön, kevés pénzzel a zsebében. Nincs hova mennie. Az újrakezdéshez már túl öreg. A befejezéshez még fiatal.

°°°

T. 53 éves, érettségizett, jól beszél még mindig angolul. Nem emlékszik már arra a pillanatra, amikor megindult a zuhanás. Élete ettől kezdve sablonszerű. Asszony, gyerek kereket oldanak. Igazuk van? Nincs igazuk? T-nek az első büntetés kitöltése után már nincs hova mennie. S ennek már harminc éve . . .

Vérnyomása kettőszáz, fogai kihulltak. Ki tudja hányadszor, bemegy ugyanabba a boltba, ahol rendszerint elkapják. Kezébe vesz egy csokimikulást és araszolva elindul a kijárat felé. Hátra-hátranéz, feltűnően tartja az ellopott édességet, s már ott tart, hogy szól valamelyik eladónak, amikor végre „tetten érik". T. boldog.

A tárgyaláson megbánó arcot vág, de megütné a guta, ha felmentenék.

°°°

P. 58 éves. Januárban szabadult, tizennyolcadik alkalommal immár. A börtönben felruházták, télikabátot is kapott. Elindult, négy felnőtt fia közül egynél csak talál egy meleg zugot, ahol meghúzhatja magát, mint macskák a tűzhely alatt, de tévedett. Bátortalan kopogtatására még csak az orrát se dugta ki senki sem. Hideg van. Január. A rabkeresmény három napig tartott. Lépcsőház, híd alja ágyazott neki éjszakánként és mellébújt, mint egy hű feleség, a literes almabor. Két deci pálinkát és húsz deka sült halat lopott. Nagyfára kérte magát, ahol két évig fűtőként foglalkoztatták.

°°°

V. és V.-né lopásért állnak a bíróság előtt. Deszkát loptak, lakást akartak építeni. A régi kicsi is, hideg is, magyarázza V. Nem ez az első esetük, de úgy látszik a bíró most az egyszer megbocsát. Utolsó kérdésként azt firtatja, milyen a régi lakás. A régi lakás egy fóliasátor, mint az a magyarázatból kiderül. Ebben él V. negyedmagával. A legnagyobb gyerek hatéves, a legkisebb másfél. Az ítélet nem lehet kétséges. A börtön kőből van, van benne központi fűtés és hideg-meleg víz is. A gyerekek állami gondozásba kerülnek, ruhát kapnak és védett helyen lesznek. Egyszerű ez, mint egy matematikai képlet.

°°°

L. szakképzett ápoló. Harmincnégy éves, sunyi tekintetű fiú. Négyszer ítélték már el, mindig jelentéktelen értékű lopások miatt.

Mikor legutóbbi büntetését kitöltötte, kiszabadult, otthon nem talált senkit. Se asszonyt, se a két gyereket. Anyját a szégyen a föld alá kergette, míg ő odabent volt. A nappalok még csak elviselhetők, de az éjszaka hangokkal van tele. Kell a rum, a bor, a sör, sohase kellett jobban. Egy éjszaka abba a lépcsőházba tért be inni, ahol az anyja élt. Véletlen volt, részegen ment. Amikor észrevette, hogy hol van, belecsapott az ajtó üveges részébe. Megint börtönbe kerül, mert egy ajtó üvegének nyilvános helyen történő bezúzása a garázdaság és a rongálás halmozott vétségeit valósítja meg.

°°°

Zs. huszonnyolc éves, szégyellős tekintetű lány. Tízen vannak testvérek, ki erre, ki arra kóborol. A szabad levegő rendesen még át sem járta a tüdejét, amikor újra visszakerült. Egyedül volt, amikor szabadult. Nincs hova menni, nincs kihez szólni. Nem tudja Zs., mi az, hogy munka, még sohasem dolgozott, munkahelye nem volt. Kisegítő iskolába járt, annak a négy osztályát is csak nehezen végezte el. Ismeri a pénzt, a nevét is le tudja írni, de kinek kell, hova kell egy analfabéta cigánylány? Négy na-

pig bolyong, lépcsőházakban alszik. Kékül a hidegtől, amikor végre leszólítják. Itatják, etetik és ő ezért a testével fizet. Olyan megalázó a sok idegen ágy, hevenyészett vacok. Megjelenik előtte álmában a női börtön zárkája, saját ágya. A szeme nem bánja, amikor kihirdetik az ítéletet. Üzletszerű kéjelgesért egy évig saját ágyat kapott.

***

K. ide-oda tekintgető jóképű fiú. Pillanatokig néz csak az ember szemébe, majd elkapja tekintetét, maga elé néz, majd újra jobbra és balra pislog. Nem iszik, nem dohányzik. Huszonhat éves. Eredeti szakmája hegesztő, de annyit töltött már börtönben, hogy egy egyszerű varrat elkészítését sem lehetne már rábízni. Többszörös visszaeső. A Büntető Törvénykönyv szerint többszörös visszaeső az, akit az újabb bűncselekmény elkövetése előtt legalább két alkalommal már szabadságvesztésre ítéltek, és utolsó büntetésük kitöltése óta még három év nem telt el. Ilyen elkövetőkkel szemben nő a büntetés mértéke, apró-cseprő lopás is éveket jelenthet, de legalábbis több hónapot. Többszörös visszaeső – humánus, reménykedő kifejezés; nyugodtan végleges visszaesőknek is lehetne őket nevezni. Rájuk már a legtöbb esetben csak aktaként számíthat az igazságszolgáltatás. Újra és újra, embertől emberig kutatják azokat az okokat, amelyek a bűnözéshez, különösen az állandó bűnözéshez vezetnek. Ha nem is döntő okként, de mindenesetre egyik meghatározóként a családi és emberi kapcsolatok hiányát lehet megjelölni. Fontos ok még a lakáshiány is, bár ez az előző okokhoz képest nem játszik akkora szerepet a visszaesésben.

Amikor kijöttem, mondja K., nyár volt, meleg, száraz nyár, felüdülés volt a szabadban éjszakázni. Anyám újra férjhez ment, amíg én a börtönben voltam, és elköltözött ahhoz az emberhez. A lakásunkban a húgom lakik a férjével és három gyerekkel. Mindnyájan becsületes emberek. Lakhattam volna velük, egy szóval sem mondták, hogy ne menjek oda, csak . . .

A szakmámat már elfelejtettem, beálltam szenet, fát pakolni, alkalmiban. Volt olyan nap, hogy nyolcszáz forintot is megkerestem. Esténként beültem egy-egy presszóba, húztam a napot, minél tovább tartson, minél hosszabb legyen. Ha hozzám ültek, vagy én ültem le valakihez, már volt társaságom. S én fizettem mindenkinek. Én nem iszom szeszt, de az ital barátokat szerzett, szállást adtak, megosztották velem a kajájukat. Egy idő elteltével állandó társaságom lett. Hasonszőrűek mint én, egy sem akadt közöttük, aki „tiszta" volna. Az egyik este hívtak, és én minden ellenszó nélkül mentem. Tudtam, hogy hová megyünk, de nem érdekelt. Két hétig hétvégi házakat törtünk fel. A lopott cuccokból nem kértem semmit. Rengeteg kalandfilmet láttam már életemben. Azokban a főhőst az utolsó pillanatban mindig megmentik a haláltól. Vagy ellövik az akasztófa kötelét, vagy levágják, de a főhős mindig megmenekül. Nekem is egy ilyen láthatatlan kéz kellene. Tudom, vannak hivatásos és nem hivatásos pártfogók, akiknek pontosan ez a feladata, meg vannak munkahelyek is, ahol munkásszállást is kaphatok. De nincs olyan hely, ahol lelkierőt kaphatok, önbizalmat. Pedig belőlem, belőlünk pontosan ez hiányzik. A változtatás képessége. A gyökerekig lenyúló változtatásé.

***

I. büntetlen előéletű, illetve annak tekintendő. Pár évvel ezelőtt egy csekély értékű lopásért pénzbüntetésre ítélték. Jóképű, filmszínész kinézésű fiú. Nős, két kiskorú gyermeke van. Anyósánál éltek, havi ezer forintot dobtak a közösbe. A többit felélték. I. betanított lakatos, 27 éves. Sokat mosolyog. Nem kihívóan, nem szemtelenül, hanem ahogy a kölcsönkérő mosolyog az uzsorásra.

Akár hiszi – kezdi a mondókáját – akár nem hiszi, örülök, hogy végre itt vagyok. Hányszor aludtam ruhástól az utóbbi napokban, várva, hogy jönnek értem. Én be akartam kerülni a börtönbe. Három év feszültsége folyt ki könnyeimmel az első fogdabeli éjszakán. Többször előfordult velem otthon, hogy felöltöztem, becsomagoltam és elindultam a rendőrségre, hogy feladjam magam. Az utolsó pillanatban mindig meggondoltam. Hazaballagtam, levetőztem, odabújtam a feleségem meleg testéhez és átvirrasztottam az egész éjszakát. A nappalok gyorsan teltek, de az éjszakáktól rettegtem. Három éve kezdtem, egy pitiáner lopással. Fizetésnap előtt voltunk, otthon szikrázott a levegő. Anyósom szidta a feleségemet, hogy nem tudja beosztani a pénzt, pedig a nyakán élősködünk, még sincs félretett pénzünk. Kiosontam a lakásból és csak úgy, minden különösebb cél nélkül sétálni kezdtem. Megálltam egy-egy kirakat előtt, de gyorsan tovább is mentem, mert úgy éreztem, az áruk gúnyolódnak velem.

Nem messze a lakásunktól, van egy fűszerbolt, aznap éjjel oda törtem be. Nem tudom, hogy történt, alig emlékszem valamire. Másnap néztem csak meg az ellopott dolgokat, csokoládét, italt, meg cigarettát hoztam el. Nem buktam le, és a többi betörés már szinte magától jött.

Két év után – akkor egy iskolát törtem fel – megrémültem. Visszagondoltam az elmúlt évekre, és remegni kezdtem. Elmenőben felgyújtottam az épületet. Azután mindent felgyújtottam, ahová betörtem. Még szerencse, hogy a negyedik ilyen eset után elkaptak. Most nyugodt vagyok. A zárkatársak azzal biztatnak, hogy a családom kitagad, a feleségem majd összeáll valakivel, meg ilyeneket mondogatnak. Nem tudom hogy lesz, de ez most nem is érdekel. Sokszor álmodok a felgyújtott épületekről. Izzadok ilyenkor, süt a takaróm, olvadni érzem a vaságy lábait. Mi ez ahhoz képest, hogy magára marad az ember . . .

***

Z. 28 éves, nyolcszor volt ez ideig már büntetve, csalásért és sikkasztásért. Gimnáziumi érettségije van, és eddig tizenhat munkahelyen fordult meg rövidebb-hosszabb ideig. Már amikor nem volt börtönben.

Engem a gyors felfogóképességem vitt a börtönbe, kezdi az életrajzát. Rossz helyre született, szü-

lcin olyan szegények voltak, hogy fizetés előtt rendszeresen kölcsön kellett kérnünk. Állandóan engem küldözgettek a szomszédba cukorért, ecetért. S ez már 1968-ban volt. A környékünkön sokan tollasodtak, új, hatalmas hodály-házakat építettek, autót vettek, én meg fizetés előtt feltettem a fapofát, és mentem a szomszédokhoz ezt-azt kölcsönkérni. A gimnáziumot estin végeztem el, pedig az általánosban jeles tanuló voltam. Na mindegy, mondtam magamban, ide születtem, nem várhatok senkitől segítséget, egyedül vagyok. Dolgozni kezdtem, kőművesek mellett culágerkedtem. A pénzt, amit hivatalosan kerestem, mind egy filléria haza kellett adni. Hétvégeken egy-egy mester elvitt maszekolni, amit ott kerestem, az volt az enyém. Egy kis idő múlva elköltöztem otthonról, szállóra kerültem. Esténként menekültem a rossz szagú emberektől, eljártam szórakozni, sokszor csak hajnalban csámborogtam vissza a munkásszállóra. Mint az elején már mondtam, engem a gyors felfogóképességem vitt a börtönbe. Elég hamar rájöttem ugyanis, hogy itt én tisztességes munkával akkor sem jutok örről a hatra, ha belegebedek. Hogy annyi az esélyem, mint Szálasinak volt a Népbíróság előtt arra, hogy felmentik. Azt is láttam, hogy a tollasodók miként jutnak pénzhez. Nem vagyok sem főorvoscsemete, sem kádergyerek, és nem vagyok hajlandó hülyére sem dolgozni magam, így hát a felemelkedés egyetlen útja, ha ugyanúgy csalok, lopok, sikkasztok, mint a többiek. Mert nekem ne magyarázza senki, hogy az emeletes villák tisztességes úton épülnek. Garantálom, hogyha a becsületnek kellene tartani a falakat, úgy nézne ki az ország, mint Hirosima az atomtámadás után. Először csak apróban kezdtem, mint amatőr kártyások az ultimót. Letegeztem a munkahelyemen két köteg pvc-csövet, és sikerült is azokat rövid idő alatt elpasszolni. A kutya se kereste a lába kélt anyagot. Később, hogy raktáros lettem, már minden ment a maga útján. Egyszer lejött a raktárba a diri titkárnője, tíz darab káddugót kért. Kérdeztem, hol az utalvány, nevet, azt mondja, normális maga?

Rendben, mondom, minden úgy van, ahogy elképzeltem. De ekkor már nagyban csináltam. Ez lett a vesztem is. Na nem az, hogy nagyban csináltam, hanem az, hogy kicsiként csináltam nagyban. Egy évig stornóztam a radiátorokat, vízcsapokat, miegymást, amíg lebuktam. A rendőrségen hiába emlegettem a káddugókat, oda se figyeltek. De amíg szabadlábon voltam, kétszer is leutaztam a Balatonra, s ha beültem valahova, nem kellett az asztal alatt számolgatnom, hogy jut-e még erre vagy arra. A börtönben élmunkás voltam, elég szép summával szabadultam. Felkerestem néhány vállalatot, de mindenütt csak fintorogtak, amikor megtudták, honnan jöttem. Sehová sem akartak felvenni. Ez azért nem keserített el nagyon. Véglegessé vált bennem az az elhatározás, hogy „tisztességtelenül" fogok élni. Tisztességtelenül, de jól. Meggyőződésem, hogyha beállnék a sorba (megnősülnék, lakásra várnék, bútorra gyűjtögetnék) tíz évig még egy bambit sem engedhetnék meg magamnak. Buktam már le lakások üzérkedésével, használt autók kereskedésével, vállaltam redőnykészítést, felvettem az előleget, többet se láttak, csak a tárgyaláson a megrendelők, de amíg kint voltam, jól éltem. Tudom, aljas dolog más bőréből élni. De csak én élek mások becsapásából? Hivatalosan nem csapják be őket? Nem vagyok elvetemült. Abban a pillanatban megváltozok, „becsületes" dolgozó leszek, amint megéri annak lenni. De addig . . . még bűnösnek sem érzem magam.

* * *

L. szabadulása után megkeresett. Tudtam, hogy semmi oka az örömre, de megdöbbentett elkeseredett arca. Nagy sokára közölte, hogy REF alá helyezték, moccanni se tud. Tudom, hogy a REF egy borzalmas intézmény. Azokkal szemben alkalmazzák, akikre valamilyen oknál fogva a rendőrségnek fokozottabban kell figyelnie. A REF alá helyezett reggel héttől este hétig tartózkodhat csak az utcán, szórakozóhelyeket nem látogathat, lakásán bármikor, éjszaka is ellenőrizhetik a rendőrök.

Ha az előírt szabályokat megszegi, elzárással sújtják. L-nek nagy problémát jelent a REF. Röviddel szabadulása után álláshoz jutott az egyik kórházban, szakmájában, elmeosztályi ápolóként alkalmazták. Három műszakban dolgozik, tehát eleve kizárt, hogy éjszaka mindig a lakásán lehessen. Főnökei, munkatársai megszerették, és ő meg is tett mindent, hogy még jobban megbízzanak benne, ha valakit helyettesíteni kellett, ő volt az első, aki jelentkezett, és ő volt az is, aki zokszó nélkül végigdolgozott 72 órát, ha valaki nem jött be dolgozni. Egy hónappal szabadulása után behívatták a városi rendőrkapitánysága és a kezébe nyomták a rendőrhatósági felügyeletet elrendelő határozatot. L. magyarázta a rendőröknek, hogy ez olyan, mintha újra elítélnék, de magyarázhatott, oda se figyeltek. L. már négyszer volt büntetve, ezzel az intézkedéssel megakadályozhatják, hogy újabb bűncselekményt kövessen el, magyarázta, hajtogatta a rendőrtiszt. L. este már nem ment be dolgozni. Ha a rendőrség a munkahelyén ellenőrzi, úgyis felmondatják vele az állását. L. vagyoni bűncselekményeket követett el, a kórházban sok a vagyoni érték, tiszta sor. Most azért keresett meg, hogy segítsek rajta. Segítenék, de olyan kicsi a jogköröm, hogy ilyen ügy elintézéséhez nem elegendő. Néhány erőtlen telefon, semmi. L. legalább annyira ismeri a REF szabályait, mint én. Tudja, automatikusan mentesül alóla, ha olyan bűncselekményt követ el, amelyért egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztésre ítélik. Hallgatunk mindketten, szívjuk a cigarettát, ugyanarra gondolunk. Észre se veszem, amikor L. kimegy a szobából.

* * *

S. rutinos versenyző. Apja rendőr volt, már nyugdíjas, de még társadalmi aktívaként ma is segíti a rendőrség munkáját. S-nek életeleme valamit elkövetni. Az általános iskola nyolc osztályát végezte csak el, nem tanult tovább, pedig éles észjárású, jó értelemben vett vagány fiú. Játékos.

Mindig, mindenütt játszik. Imád nyerni, s nyereségként könyveli el azt is, ha nem veszt teljesen.

Legutóbb, amikor elítélték, mosolygott a bajsza alatt, pedig éveket kapott. Kifelé menet a tárgyalóból, nem bírtam megállni, hogy meg ne kérdezzem, minek örül. Csak a feléért ülök, súgta, a többi hosszú évekre van. Öneki így is megéri. Többször volt alkalmam vele hosszasan elbeszélgetni, ilyenkor mindig azt fejtegette, hogy neki ez az egyetlen esélye. Vagy bejön a buli, vagy nem. A nyolcvanas évek elején S. fejest ugrott a gmk-k világába, azok zavaros vizébe. Korlátokat festettek, erkélyeket tisztogattak, csüngtek tízemeletes bérházak oldalán, S. igen jól érezte magát, éjszakánként szórta a pénzt. Valamit machinált a személyi igazolványával, ezért megint lecsukták. Beszélgetésünkkor megpróbálom befolyásolni, jó irányba terelni, de bevallom, semmi meggyőzőt nem tudtam neki mondani. Mert mit is ajánlhattam neki én, aki napról napra élő fizetéssel rendelkezem? Milyen meggyőződéssel beszélhet az, akinek hónap végén már annyi pénze sincs, hogy a villanyszámlát kifizesse, mit mondhat az, aki valóban kezdi úgy érezni, hogy Magyarországon kívül nincs élet? Játsszál csak S., mondtam volna neki legszívesebben, hátha nyersz egyszer, így talán nyerhetsz valamikor.

***

Józsikával mostanában sűrűn találkozom. Az első két alkalommal vele volt az öccse is, most nélküle kísérik be hozzám a rendőrök. Józsika cingár, alacsony, korán vénülő fajta fiúcska. Hármasban, olykor négyesben élnek egy szoba-konyhás lakásukban. Józsika már vagy tíz éve nem volt a szobában, ott édesanyja lakik mindenkori, sűrűn váltott élettársával. Józsika az általános iskola nyolc osztályát végül is tíz év alatt elvégezte, de írni-olvasni alig tud. A nevét is percekig rója a jegyzőkönyv aljára. Az apját alig ismerte, inkább csak fantáziál, amikor róla mesél. Nagynak képzeli és bajuszosnak.

Anyját nem szereti, nem is akar beszélni róla, kitér a válasz elől. Józsika 15 éves. Motorral kezdte, az öccsével egy utcabeli gyerek motorját lopták el, de estére már mindketten kézre kerültek. Próbára bocsátották őket, előírva azt, hogy este hét óra után kötelesek odahaza tartózkodni. De hol, kérdezte Józsika, választ azonban nem kapott, mindenki az aktájában talált valami hirtelen megnéznivalót. Néhány hónap múlva egy Moszkvicsot kötöttek el, nagy szakértelemmel vezetgették két napig, amikor elfogyott a benzin, a kocsit egy erdei úton a sorsára hagyták, de két perc múlva már felszedte őket egy cirkáló rendőrautó. Meghosszabbították a próbájukat. Józsika tegnapelőtt éjjel egy pótkocsis IFA teherautót csappintott meg. Túl hosszúnak találta azonban, ezért folytonos rángatással a pótkocsit leszakította. Mindezt az egyik legforgalmasabb belvárosi út kellős közepén. Józsika most igen csendben van, sunyít. Alig-alig, félmondatokkal válaszol a kérdésekre. Nem érdekli, hogy most már börtönbe kerül. Az apjáról kérdezem, de csak tompán, ímmel-ámmal felelget. Mi lesz belőled, Józsika, kérdezem inkább már csak rutinból, fáradt vagyok. Buszsofőr, sziszegi, csuklós buszos.

***

Karcsi beszél, beszél, meséli a történeteket, mikor, hol, kivel, honnan, mit lopott el. Élménybeszámolót tart. Ezt megelőzően már javítóintézeti nevelésre ítélték, onnan megszökött s 42 rendbeli lopást követett el röpke négy nap alatt. Karcsi okos fiú. Tudja nagyon jól, hogy korára tekintettel (15 éves most) ezekért a lopásokért nem kap többet 10 hónapi, fiatalkorúak fogházában letöltendő szabadságvesztésnél. És ez mégsem három év. Eddig tartana ugyanis a javítóintézeti nevelés. Egyszerű ez, csak számolni kell. Nem is lehet mást tenni, lopni kell, előbb-utóbb csak börtönre ítélik az embert. Karcsi besurranó volt. Idős emberekhez osont be különböző trükkökkel, és ellopott mindent, amit el tudott vinni, de főleg pénzt és igazolványokat. Házkutatás során a lakásukon harminckét, különféle igazolványt találtak a rendőrök. A lopott pénzből cukrot, csokoládét, kenyeret vásárolt a testvéreinek, de nem feledkezett el szüleiről sem, nekik pálinkát, meg bort cipelt haza. Karcsi négy osztályt végzett csak el, de a pénzt súlyáról is meg tudja számolni. Most mesél, regél, kiszínezi a saját bűneit, még könnyezik is, amikor az idős emberekről beszél. Elég Karcsi, akasztom meg a siránkozási zuhatagot, mi lesz belőled, arra felelj. Elgondolkozik, vagy csak úgy tesz, mintha gondolkozna, sokáig nem válaszol. Nem is tud értelmesen válaszolni. Most már védtelen, kiszolgáltatott. Pillanatnyi célját elérte, börtönbe kerül, hogy később mi lesz, az most még nem fontos, nem érdekes.

***

Katalin állandóan nevet. Olyan természetesen adja elő az ocsmányabbnál ocsmányabb történeteket, hogy undorodhatnék is, ha közben nem nevetne, gyermekien, tisztán, ártatlanul. Ha nem beszél, ha magába roskadva hallgat, a szeme akkor is nevet. Kár, hogy nem látni jól a szemét, a haja egészen belelóg, úgy van fésülve. Nem zavar a hajad, kérdezem tőle, erre szabaddá teszi homlokát, elsimítja onnan a hajfürtöket, és tartja a kezével. Most megtudom a modern frizura titkát. Katalin homlokára egy kereszt van tetoválva. Még három éve, a gyivi-ben tetoválták oda, most már szégyelli, ezért a fürcsa viselet. Katalint néhány hete ideiglenesen bocsátották el a nevelőintézetből, ahová kisebb lopások és csavargás miatt került. Elbocsátása előtt munkahelyet szereztek neki, a fonodába kellett járni, pártfogót is rendeltek részére, de valahogy nem jött össze semmi. A lánynevelőben volt egy tanárnő, meséli, aki megígérte, hogy óvónőt csinál belőle. Nem találtak azonban olyan óvodát, ahol alkalmaztak volna egy 16 éves, tetovált homlokú intézetis lányt. Szüleit soha nem ismerte, születésétől kezdve állami gondozott. Elbocsátása után is a gyermek- és ifjúságvédő intézetbe ment vissza, onnan járt dolgozni. A gyivi egy félig nyitott, félig zárt intézet, ahol összezárva tartanak ártatlant, bűnöst, gyermekkorút, fiatalkorút egyaránt. Katalin nagyon szeret olvasni. Főleg meséskönyveket. Éjszakánként magára húzta a paplant, sátrat csinált belőle s képzeletben eljátszotta, hogy óvónő, és mesélt, az olvasott meséket szóról szóra elmesélte, eljátszotta a képzeletbeli óvoda képzeletbeli gyere-

keinek. Néha megpróbált a valóságban is játszani, nevelni. Átment a kicsikhez, de így a valóságban nem volt az igazi. Jöttek-mentek, mászkáltak ki-be a gyerekek, a nagyobb fiúk meg csúfolódtak, anyunak csúfolták. A munkahelyén meg lesték minden mozdulatát. Nem azért, hogy mindene meglegyen, hanem hogy nehogy ellopjon valamit. Katalinnak túl zavaros, túl széttfolyó volt ez a világ. A nevelőintézeti rend egy idő után hiányozni kezdett neki. Egyre erősebben ért meg benne az elhatározás: visszakerülni. Vissza oda, ahol nincs magára utalva az ember, hol az ébresztőnek, a lefekvésnek, az evésnek, a tanulásnak és munkának, a pihenésnek, a szórakozásnak rendje, pontosan ismétlődő rendje van. Vissza oda, ahol nem kell gondolkozni, nem kell azon törni az embernek a fejét, hogy mit reggelizzen, mit ebédeljen, milyen filmet nézzen meg, mert helyette valakik mindent kitalálnak, megterveznek, megszerveznek, neki csak bele kell ülni a készbe s engedni, hogy vigye az idő sodrása, napról napra. Katalin két hétig csavargott a városban, szórakozóhelyekre járt, ivott és lefeküdt mindenkivel, aki hívta. Két hét után besétált a rendőrségre és kérte, hogy rendeljék el a javítóintézeti nevelés folytatását. A bíró szemrebbenés nélkül tett eleget a kérésnek. Katalin a bíróság folyosóján a gyivi nevelőjétől átvette a vonatjegyet és a kísérőpapírt. Egyedül, kísérő nélkül engedték útjára. Biztosak voltak abban, hogy ő megérkezik.

* * *

Piri és Laci testvérek. Piri kilenc, Laci hét éves. Új ruhában feszítenek, kimosakodva, kifésülködve. Amikor néhány nappal ezelőtt bevitték őket a rendőrök a gyivibe, azonnal orvost kellett hozzájuk hívni, mindketten szederjes szájjal dideregtek, csuromvíz volt a két gyerek. Most nyugodtak, bár kicsit megszeppenve beszélnek, mesélnek. Kurta, tömondatokban válaszolnak, de rövid egy óra alatt kirajzolódik iszonyú és ocsmány gyerekkoruk.

Szereted apukádat?
Piri: Nem.
Miért?
Piri: Mert részeges és ver minket. Anyut is, meg Lacit is.
Mivel ver?
Piri: Szíjjal, meg kézzel.
Anyukádat szereted?
Piri: Nem.
Miért?
Piri: Mert ő is ivott és ő is vert minket.
Miért nem szóltatok ilyenkor valakinek?
Piri: Féltünk.
És miért nem szereted még őket?
Piri: Ocsmányak.
Miért?
Piri: Mindig előttünk b.....k, amikor részegek voltak.

Mikor ezt kimondja, elvörösödik, Laci kuncog, pedig a kislány ezt a szót olyan természetességgel mondta ki, hogy nem is volt feltűnő.

Az iskolában a tanító néni tudta azt, miket művelnek a szüleid?
Piri: Nem.
Miért nem szóltál neki?
Piri: Féltem.

Más adatokból tudom, hogy a gyerek egyszer elmondta ezeket az egyik tanítónak, másnap meghallgatták a szülőket, akik fel voltak háborodva, alattomosnak, hazudósnak festették le Pirit, meg azt mondták, hogy dús a fantáziája a kislánynak, és megígérték, hogy nem engedik többet a tévét nézni, biztos onnan szed ilyeneket. A szülők azt is állították, hogy Piri odahaza rendszeresen lopkod a pénzükből, de eddig azért nem szóltak, mert maguk akarták ezt lerendezni.

Az iskolai beszélgetés után Piri másfél napig nem kapott otthon enni.

Miért törtetek be a műszaki boltba?
Piri: Be akartunk kerülni.
Hová?
Piri: Vagy az államiba, vagy a javítóba, vagy valahova.

„Elfogásukkor" találtak náluk egy rádiósmagnót és 10 kazettát. Ekkor már két napja nem voltak otthon, alig ettek valamit. A szülők a rendőrség értesítése után szereztek tudomást a gyerekek hollétéről. Piriék apja művezető, anyjuk asszisztens. Pirivel és Lacival a pszichológus lerajzoltatta a szüleiket, a tanítóikat, az általuk ismert embereket.

A rajzokon a felnőtteknek kutyához, rókához, medvéhez hasonlító arcuk volt.

Írásaimban olyan embereket elevenítek csak meg, akik szerencsétlenek, szerencsétlen, kiszolgáltatott sorsúak. Szándékosan nem írok elvetemült rablógyilkosokról, pókhendi, nagystílű csalókról, sikkasztókról. Óróluk írni, az ő gondjaikat megoldani, a rendőrség, az ügyészség és a bíróság feladata. Az én embereim azonban egytől egyig áldozatok, az ő sorsuk társadalmi probléma. Az ő sorsuk megoldása alapvető feladat, de sorsukat nem lehet megoldani kesze-kusza, félig sem átgondolt, hoci-nesze, add vissza, de duplán intézkedésekkel.

Az írásokban felhasznált történetekhez munkakörömnél fogva jutottam. Nyolc évig ügyész voltam, ezen belül három évig fiatalkorúak ügyésze, majd lassan egy éve már gazdasági joggal, vállalkozásokkal foglalkozó jogtanácsos vagyok.

A történetek, sorsok „szereplőinek" (a statisztát megjelölés pontosabb lenne) nevei kitaláltak, mint ahogy kitaláltak, a képzelet alkotásai a történetek egyes részei is.

Ha valaki mégis magára, vagy a történetre ráismer, az csak a véletlen kegyetlen játéka lehet.

Furmann Imre

Csepregi Éva, a Neoton familia énekesnője nyilvánosan kijelentette : szerinte dr. MRDÓ PÉTER Magyarország 10 legokosabb embere közé tartozik!

Elkészült a Balázs Béla Stúdió "FEKETE DOBOZ" című videó-folyóiratának 3. száma, mely a közelmúlt néhány hazai demonstrációját mutatja be.
Ára: ezer forint. Megrendelhető :
Jávor István, Budapest, Óra köz 2., 1125

Híreink összeállításakor még úgymond csak fél fülleel hallottunk egy új magyar irodalmi laprol, az INKOGNITÓ-ról. Az első számban többek között/nem tudjuk mik?/ olvashatunk betiltott könyvekről, valamint megismerkedhetünk Csorbalmi György Bódy Gáborral foglalkozó gondolataival, melyeket a lap a színész spirálfüzetéből vett át.

Üzenet egy leendő kalauzlánynak :
Könyvet legjobb ágyban, és meztelenül olvasni.
ØØ vv

PETŐFI CSARNOK
MÁRC. 22-24.:
2. MAGYAR RÉPA-FESZTIVÁL
„HUNGAROCARROT"
NEMZETKÖZI ALTERNATÍV ZENEI FESZTIVÁL
1146 BUDAPEST, VÁROSLIGET, ZICHY M. UTCA 14
PECSA
február 10.: ALTERNATIV ANTIDISZKÓ közreműködik a Külvárosi körzet
február 13.: "Krokodil ária est": Dr Beat, Topo, Pál Utcai Fiúk
február 17.: "Idegenek egy paradicsomban" Nemzetközi jazz-rock fesztivál
március 22-23-24.: HUNGARO CARROT /Magyar Répafesztivál/!!!!!!
INFORMÁCIÓ: 42-43-27

Márciustól - az eddigi havi egy alkalom helyett - 2 hetente rendez a Petőfi Csarnok Anti Diszkót, ezentúl "Sötét Zenék Háza" elnevezéssel.

2 „ÚJ" BBS FILM/-ről olvashatunk a Filmvilág januári számában. Szerintünk érdemes elolvasni!/
Az egyik Ember Judit MENEDÉKJOG című alkotása, mely az 1956 november 4-én a Jugoszláv Nagykövetségen menedékjogot kapott, majd egy hónapos ott-tartózkodás után Romániába szállított Nagy Imre és politikus-társainak élet-eseményeit dolgozza fel.
A másik, Mész András BEBUKOTTAK*-ja dokumentumfilm a fiatalkorúak tököli börtönéről. * Mindaddig tiltott film volt.

— A FIATAL DEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE könnyen megközelíthető, telefonos irodahelyiséget, vagy irodaként használható lakást bérelne. Hétköznap 11—17 óráig: 149-582 telefonon. *

A január 13-i Képes 7-ben részleteket olvashattok /2 oldalon át/ NINA HAGEN önéletrajzából.

BÉCS
WIEN

A bécsi Kosmos kiadó magyar osztálya —
GALÉRIA KÖNYVESBOLT
1010 Wien, Dominikanerbastei 19, ☎ 535 99 39
— (A Schwedenplatz mellett !) —
ismen önállósult és Kovács Kálmán vezetésével Nyugaton megjelent magyar könyveket és hazai szamizdat kiadványokat árusít
Bécs belvárosában.

KENNEDY'S
CLUB VIENNA
14, HADIKG. 62

BAD MUSIC FOR BAD PEOPLE

WHY NOT

VERSAND IN ALLE BUNDESLÄNDER

INDEPENDENT-WAVE

"Bad music for bad people"/Rossz zene rossz embereknek/- hirdeti magát a WHY NOT nevű bécsi alternativ lemezbolt. Nagylemezek, maxi.k, CD-k, videókazettták, fanzinok, poszterek. Címe : Why Not Schallplatten 1060, Otto Bauer gasse 16. tel.:56-92-52 /A Mariahilferstrasse-ről nyíló utca/. Nyitva: hétköznap 12-től 18 óráig, szombaton 10-től 12-ig.

U.K. SUBS KONCERT
BÉCS HAUFFGASSE 26
'89. JAN. 26.

'CHELSEA'
UNDERGROUND ZENEI CLUB
1080 WIEN PIARISTENGASSE 1.
tel.: 485196

Szívmel fogadtuk a hírt, mely szerint a tervezhetőleg január végén megjelenik a LYUK saját újságjának első száma, a LYUK-SÁG. Az 1000 példányos kiadvány A4-es formátumú, 20 oldalas lesz és a tervek szerint 10/!/forintba fog kerülni. Megjelenésének rendszeressége/vagy rendszertelensége/ egyrészt a sikerességétől, vagyis az eladott mennyiségtől, másrészt a készítők aktivitásától függ. /terv a havilap!/ Talán Te is segíthetsz, ha van kedved és ötleted, beszélj Nagy Gyulával a LYUK-ban!

A VITAMIN a maga részéről üdvözli a kezdeményezést és sok sikert kíván!

/Emelett kézek vagyunk az esetleges együttműködésre, szükség esetén a lehetőségek szerinti segítségnyújtásra/.

LYUK-SÁG l.: Pál Utcai Fiúk, Baby Line, Vágtázó Halottkémek, Kampec Dolores, Dead Kennedys, Iggy Pop, Crime..., Nico.

LYUK: Vörösmarty Művelődési Ház, Budapest VIII. ker. Golgota u. 3. tel.: 130-607

1989. februári program :

2. Xantus János : Dionissimo+Női Kezekben /film/
3. Wei Wu Wei + vav WAW
4. Block + Shanghai Marianett
9. Jeles András: Álombrigád/film/
10. Független Adó+IQ 80
11. Ági Kamikaze és a Kamikaze
16. Tímár Péter: Mielőtt befejezi röpte a denevér/film/
17. Aurora + Horror Groteszk
18. Baby Line + Álomgyár
23. Bereményi Géza: Eldorádó/film/
24. ef. Zámbó + Palermo Boogie Gang
25. Kampec Dolores + Boann

March :

2. Filmfesztivál
3. 19.00h Ági Kamikaze
4. 19.00h F.O. System + VHK
5. 18.00h Aurora + 88+IQ80 + Független Adó + Kreteny

A márciusi 3-ik-5-ei programok a szinházteremben lesznek!

Nyitvatartás:

Csütörtök	20–01,30
Péntek	20–03,30
Szombat	20–03,30

Klubvezető: Nagy Gyula

FOX
DIGITÁLIS VISSZHANGOSÍTÓ
megrendelhető:
Univel
GMK
EGER
ZALKA M.U. 57.
3300

Egy végtelen úton fu-
tok. Hátha lesz valami-
keresem önmagamat.
Nem elég, ami van,
mindig több és több
kell. Van valami,
amit át kell ~~törnöm~~
szakítanom. Itt lépek, és
sétálok a végtelenben.
Szép új világ. Körülöt-
tem kering, lebeg, én
vagyok az epicentrumá-
ban. Szállok és élvezem
a semmit. Csodálatos ér-
zés: egoista világkép, ön-
pusztítás, önkielégítés,
önmagam. Nem elég sem-
mi, szép ez az egyedül-
lét: önmagamnak bán-
tom, önmagamnak szer-
zek örömet. Valami lát-
hatatlan sötétség. Elme-
rülök benne és kielégít.
Felfedeztem valamit, ami
eddig nem volt. Nem
kell test, csak a léte-
zés. Nem akarok kilépni
belőle, megszakítani,
el akarok merülni ben-
ne, hogy kikelve én
szálljak fel, én, az ego.